

Küçük Penguenin Pusulası

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Penguenin Pusulası

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak, soğuk bir sabah, Pip adında küçük bir penguen sıcacık iglusundan paytak paytak çıktı. Beyaz çizgili kırmızı bir atkı takmış ve küçük bir çanta taşıyordu. Çantanın içinde parlak pirinç bir pusula vardı. Pip etrafındaki karlı dünyayı keşfetmeyi çok severdi. Bugün buz binlerce elmas gibi parlıyordu ve Pip yüzgeçlerinde bir macera heyecanı hissetti.

Pip tam buzun kenarına varmıştı ki üstünde yumuşak bir vınlama sesi duydu. Bir kar fırtınası kuşu hafifçe kara kondu. Tüyleri beyaz ve açık griydi ve bir bacağına küçük mavi bir fiyonk bağlanmıştı. Küçük bir dal sepet taşıyordu. "Merhaba!" dedi cıvıldayarak. "Ben Pearl. Senin adın ne?" Pip gülümsedi. "Ben Pip!" dedi. "Benimle keşfe çıkmak ister misin?"

Pearl mutlulukla başını salladı ve iki yeni arkadaş birlikte yola koyuldular. Karlı tepelerden kaydılar ve küçük buz çatlaklarının üzerinden atladılar. Pearl önden uçtu, sonra Pip'i beklemek için geri döndü. Hikâyeler paylaştılar ve güldüler. Pip Pearl'e piring pusulasını gösterdi. "Her zaman kuzeyi gösterir," dedi. "Yolumu böyle buluyorum!" Pearl çok etkilendi. "Ne akıllıca bir alet!" dedi.

Hiç olmadığı kadar uzağa giderken kar farklı görünmeye başladı. Buz, kıvrılan ve dönen yüksek, parlak duvarlar oluşturdu. "Bak!" dedi Pip nefesini tutarak. "Bu bir labirent!" Pearl'in koyu gözleri kocaman açıldı. "Büyülü bir buz labirenti!" diye fısıldadı. Duvarlar soluk mavi bir ışıkla parlıyordu. "İçeri girelim mi?" diye sordu Pip. Pearl sırttı. "Ancak birlikte gidersek!"

Labirente adım attılar ve yol hemen ikiye ayrıldı. "Hangi yön?" diye sordu Pip, biraz emin olamayarak. Pearl yere baktı. "Bak!" dedi. "Sol yolda küçük kar tanesi izleri var. Belki bir ipucudur!" Pip dikkatle baktı. "Haklısın!" dedi. "Onları takip edelim!" Sola döndüler ve heyecanla kalpleri çarparak hızla ilerlediler.

Yol kıvrıldı ve döndü ve kısa süre sonra başka bir çatala geldiler. Bu sefer Pearl endişeli görünüyordu. "Hiç kar tanesi izi görmüyorum," dedi. Pip pirinç pusulasını çıkardı. "Pusulam her zaman kuzeyi gösterir," dedi. "Ama hangi yönün ev olduğunu bilmiyorum." Hareketsiz durup düşündüler. "Belki birlikte çözebiliriz," dedi Pearl. "Daha fazla ipucu arayalım!"

Buzlu duvarları aradılar. Pearl yükseğe uçtu ve buza kazınmış küçük bir ok fark etti. "Orada!" diye seslendi. "Sağı gösteriyor!" Pip yüzgeçlerini çırdı. "Harika iş!" diye sevindi. Oku takip ettiler ama yol kısa süre sonra çıkmaz bir sokağa çıktı. "Olamaz!" dedi Pip. "Sıkıştık." Pearl yanına kondu. "Endişelenme," dedi. "Başka bir yol bulacağız. Düşünelim."

Pip'in karnında bir endişe kıpırtısı hissetti. "Labirent çok büyük," dedi. "Asla çıkamayacağız." Pearl nazıkçe bir kanadını omzuna koydu. "Unutma, biz bir takımız," dedi. "Birlikte çalışırsak bunu başarabiliriz." Dal sepetini açtı. "Kar meyvelerim var. Biraz atıştıralım ve sonra tekrar deneyelim." Pip gülümsedi. "Haklısın," dedi. "Takım çalışması bizi güçlü kılar!"

Atıştırmadan sonra Pearl'in bir fikri vardı. "Pusulân kuzeyi gösteriyor," dedi. "Nereden geldiğimizi bilirse, belki geri dönüş yolunu bulabiliriz." Pip başını salladı. "Ama nereden geldiğimizi nasıl bileceğiz?" Pearl düşündü. "Atkın!" dedi. "Kırmızı ve görmesi kolay. Yolumuzu işaretlemek için küçük tüy parçaları bırakabiliriz." Pip atkısını çekti. "Harika fikir!" dedi.

Her dönemeçte küçük kırmızı tüy izleri bırakmaya başladılar. Yol kıvrıldı ve döndü ama artık takip edecek bir izleri vardı. Pip'in pusulası tek bir yönde ilerlemelerine yardımcı oldu. Pearl daha fazla ipucu kontrol etmek için yukarı uçtu. "İleride bir ışık görüyorum!" diye seslendi. "Çıkış yolu olabilir!" Umutla ışığa doğru hızlandılar. Bir planları olduğu için labirent artık daha az korkutucu görünüyordu.

Aniden yol geniş, pırıl pırıl bir odaya açıldı. Ortada tepesinde parlayan bir yıldız olan yüksek bir buz sütunu duruyordu. "Vay canına!" dedi Pip nefesini tutarak. "Burası labirentin kalbi olmalı!" Pearl sütunun etrafında uçtu. "Bak!" dedi. "Burada yönergeler kazınmış: 'Yolu ancak takım çalışması gösterir.'" Pip'in gözleri parladı. "Yani bunu birlikte çözmeliyiz!"

Kazımaları dikkatle okudular. Şöyle yazıyordu: "İki arkadaş güçlerini paylaştığında yol açılır." Pip pusulasına baktı. Pearl sepetine baktı. "Pusulan kuzeyi gösteriyor," dedi Pearl. "Sepetim yolları işaretlemek için kar taşıyabilir." Pip başını salladı. "Ve senin uçman uzakları görmeni sağlıyor!" Birlikte bilmeceyi çözdüler. Buz duvarında gizli bir kapı kayarak açıldı.

Kapının ötesinde doğruca eve giden karlı bir tünel vardı. Pip ve Pearl sevinçle bağırdılar ve sarıldılar. "Başardık!" diye haykırdılar. Her ihtimale karşı arkalarında kırmızı tüy izleri bırakarak tüneli takip ettiler. Sonunda tanıdık kara adım attıklarında güneş batıyordu. "Başardık!" dedi Pip. "Senin sayende, Pearl." Pearl gülümsedi. "Bizim sayemizde!"

Pip'in iglusuna doğru yürüdüler, yorgun ama mutlu. Pearl'in dal sepeti boştu ama kalbi doluydu. "Harika bir maceraydı," dedi. Pip başını salladı. "Kaybolduğumuzda bile birbirimize yardım ettik." Dışarıda oturup yıldızların belirişini izlediler. "Arkadaşlık bir pusula gibidir," dedi Pip. "Her zaman seni eve yönlendirir." Pearl aynı fikirdeydi. "Ve takım çalışması yolculuğu eğlenceli kılar!"

Ertesi sabah Pip ve Pearl buz labirentinin yanında tekrar buluştular. İçeri girmediler ama parlak duvarlara gülümsediler. "Maceramızı her zaman hatırlayacağız," dedi Pearl. Pip başını salladı. "Ve her zaman bir takım olacağız." Ne olursa olsun çözebileceklerini bilerek birlikte yeni yerler keşfetmeye söz verdiler. Arkadaşlıkları onları labirentten geçirmişti ve her şeyden geçirecekti.

Ve böylece küçük penguen ile kar fırtınası kuşu en iyi arkadaş olarak kaldılar. İşler belirsiz hissettirdiğinde birlikte çalışmanın ve fikirleri paylaşmanın yolu aydınlatılabileceğini öğrendiler. Karlı tepelerden kayarken de buzlu bulmacaları çözerken de birbirlerine güvenebileceklerini biliyorlardı. Ve bu her günü neşeli bir macera yapıyordu.